

روز مایوس شدن دشمنان

قاعده حکومت و اقتدار و قدرت‌مداری در جامعه اسلامی، با غدیر پایه‌گذاری شد؛ اهمیت غدیر این است. غدیر روزی است که دشمنان از دین شما مأیوس شدند. چه چیزی مگر بر دین اضافه شد که دشمن را مأیوس کرد؟ قضیه‌ی رهبری جامعه‌ی اسلامی؛ قضیه‌ی نظام حکومت و امامت در جامعه اسلامی.

۳۰ شهریور ۱۳۹۵

عید غدیر ولایت و امامت مبارک باد!

ویژه‌نامه‌ی هفتمین سالگرد بزرگداشت امام خمینی (س)

سال اول، شماره ۷ | ۱۴ خرداد ماه ۱۴۰۵

الگوی حکومت اسلامی

روز عید غدیر روزی است که پیغمبر اکرم (ص) تکلیف حکومت را معین فرمود و الگوی حکومت اسلامی را تا آخر تعیین فرمود که حکومت اسلام نمونه‌اش عبارت از یک همچو شخصیتی است که در همه جهات مهذب، در همه جهات معجزه است.

۲۸ آبان ۱۳۵۷

مادداغداریم، ما مفتخریم...

اولین مراسم بزرگداشت امام خمینی (س) بعد از شهادت خلف صالح او، حضرت آیت‌الله العظمی سید علی خامنه‌ای

وصیت سنگین حضرت روح‌الله به رهبر پس از خویش، تمام و کمال عمل کردید. آنجاکه فرمودند رهبری آینده «خود را وقف در خدمت به اسلام و جمهوری اسلامی و محرومان و مستضعفان بنمایند». ما مفتخریم که تحت زعامت توانستیم بسیاری از آرزوهای امام را پس از رفتنشان از میانمان، محقق سازیم و سوگند می‌خوریم که آرزوهای بلند تورا نیز محقق خواهیم کرد. ما مفتخریم که امامی داشتیم که از کشته شدن در راه خدا هراسی نداشت و می‌گفت «بکشید ما را، بیدارتر می‌شویم» و پس از او، پرچم به دست کسی بود که خود را «خاک پای شهدا و آرزومند مقام آنها» می‌دانست و با خانواده شهدا، چنین راز دل در میان می‌گذاشت: «ای کاش که مرگ ما هم مثل مرگ بچه‌های شما باشد.» ما مفتخریم پس از آن خورشید بی‌غروب، دست رهبری بر سرمان بود که راه امام را که همان راه امام حسین (ع) بود، چنان ادامه داد که از بدل جان خود و حتی خانواده خویش هم دریغ نکرد و عهد خود با روح خدا را با سر خم نکردن مقابل پیرزندان زمان و نثار خون به سرمنزل مقصود رساند.

آری! ما داغداریم و این داغ جز به انتقام از قاتلان امام شهید، تسلی نمی‌یابد اما مفتخریم که اکنون سکان این کشتی الهی در دستان کسی است که قطب‌نمای او، مشت‌گره کرده‌ی بزرگ جانفدای ایران است. ما، فرزندان خمینی کبیر و شاگردان مکتب قائد شهید، در رکاب و هم‌زبان با رهبر جوان انقلاب «با شما عهد می‌بندیم که برای اعتلای این پرچم که پرچم اصلی جبهه‌ی حق است و برای وصول به مقاصد مقدس جنابان با تمام وجود تلاش کنیم.»

عبارت «ما مفتخریم» ۱۴ بار در وصیت‌نامه سیاسی-الهی حضرت امام خمینی (س) تکرار شده است.

اربعین فراق امام بود که گفت: «بسیار سخت بود برای ما در طول سال‌های گذشته تصور آن دنیایی که در آن امام نباشد؛ آن جهان بی‌روحي، آن فضای افسرده‌ای، آن زندگی غم‌انگیزی که در آن امام و رهبر و مراد و معلم و مرشد و پدر و امید ما حضور نداشته باشد.» حالا قریب به صد شبانه روز از فراق او، که خمینی دیگری بود، می‌گذرد و ما بار دیگر یتیم شده‌ایم...

سرمقاله

هوای میانه خرداد سال ۶۸ داغ بود، اما نه به داغی قلب امتی که پدر از دست داده و یتیم و داغدار شده بودند. حضرت روح‌الله بادل آرام و قلبی مطمئن از میان ما رفته و گویی چون جسمی بی‌جان بر رفتن روح خویش، مویه می‌کردیم و از وحشت دنیای بی‌خمینی، سخت در هراس بودیم، که او فقط روح‌الله نبود، روح مانیز بود. بعد از لطف خدا، آن چه ما در صبر بر این مصیبت بزرگ یاری کرد، وجود مردی بود که اگر چه خود داغدارترین فرد امت بود اما عمق ارادتش به امام و اراده‌اش برای زنده نگاه داشتن میراث او، مرهمی نه تنها تسلی بخش، بلکه جان بخش به خیل داغداران بود. هم او که همان روزهای نخست رحلت روح خدا، وعده داد: «راه ما، راه امام خمینی است.»

۳۷ سال از آن روزهای داغ و شب‌های تیره و تب‌دار می‌گذرد و بار دیگر به میانه خرداد رسیده‌ایم. چهارده خرداد برای تو عادتت سالانه و صرفاً روز بزرگداشت رهبری فقید نبود. روز عرضه گوهرهای صید شده از دریای بی‌کران امام بود و ما هر سال بر کرانه منتظر بودیم تا ببینیم این بار ناخدا برایمان چه آورده است. این روز، روز تجدید بیعت ما با امام و انقلاب بود. چنان که تو فرموده بودی: «کسی که امروز با امام خمینی بیعت میکند، با پیغمبر بیعت کرده است.»

ما مفتخریم که پس از امام بزرگ، سکان این کشتی را مردمی همچو تو به دست گرفت و اگر چه طوفان بسیار دیدیم اما

باکی نداشتیم که تون خدای ما بودی و قطب‌نماییت در مسیر نقشه راه خمینی، درجه‌ای به چپ و راست انحراف نداشت. ما مفتخریم که پس از جماران، چشممان به کشور دوست روشن شد، به همان سادگی و صلابت. ما مشتاقان بیت تو بودیم و آن حسینیه‌ای که نام پیر جماران بر آن بود و هیچوقت از یاد او خالی نشد. ما مفتخریم که امت رهبری بودیم که امام برایش اسمی بر زبان و عکسی بر دیوار نبود و اگر می‌گفت: «امام راه را به ما نشان داد، معیارها و شاخصها را به ما نشان داد، هدفها را برای ما مشخص کرد»، در تمام عرصه‌ها و میدان‌ها، پایبندی به این معیارها و شاخصها را اثبات کرد و آن هدف‌ها را فراموش نکرد. ما مفتخریم که در جبهه مقاومت، فرمانده‌ای چون تو داشتیم که در هر میدانی به ما می‌گفتی بیا بید، نه آنکه بروید! جلودار هر میدانی بودی و بودندت قوت قلب بود و به ما، جرات طوفان می‌داد. ما مفتخریم که لیاقت اعتماد شما را به خود یافتیم و ما را عنصر اصلی هر بزرگ‌نمایی می‌دانستی. این مدال افتخار را امام به ما مردم ایران داده بود و در دوره زعامت شما نیز این افتخار بزرگ ادامه یافت. ما مفتخریم که شهادت دهیم شما به

ما مفتخریم که پس از جماران، چشممان به کشور دوست روشن شد، به همان سادگی و صلابت.

غدیر باید در همه زمان ها زنده

نگه داشته شود

زنده نگه داشتن عید غدیر نه برای این است که چراغانی بشود و قصیده خوانی بشود و مداحی بشود، اینها خوب است، اما مساله این نیست، مساله این است که به ما یاد دهند که غدیر منحصر به آن زمان نیست، غدیر در همه اعصار باید باشد و روشی که حضرت امیر در این حکومت پیش گرفته است باید روش ملتها و دست اندرکاران باشد. قضیه غدیر، قضیه جعل حکومت است، این است که قابل نصب است و الا مقامات معنوی قابل نصب نیست یک چیزی نیست که بانصب آن مقام پیدا بشود؛ لکن آن مقامات معنوی که بوده است و آن جامعیتی که برای آن بزرگوار بوده است، اسباب این شده است که او را به حکومت نصب کنند.

۲۰ شهریور ۱۳۶۵

← سخن روز

قوام حکومت به رضایت توده های

مردم است

امیرالمؤمنین (ع) می فرمایند که اگر غضب عامه مردم پدید آمد، رضایت خاصه را هم با خودش می برد؛ اما اگر رضایت عامه پدید آمد - به سبب این رضایت عامه - ناراحتی خاصه هم بخشیده یا بی ارزش می شود، یعنی توجه به رضایت توده های مردم قوام یک حکومت است. شاید یکی از وجوه از بین بردن رضایت خاصه این باشد که اصلاً خاصه وفادار هم نمی ماند؛ به تعبیر امام کسانی تا آخر پای انقلاب می ایستند که طعم فقر، مسکنت و استضعاف را چشیده باشند. اوایل انقلاب گروهی بودند که امام در مورد آنها گفته بودند شما انقلاب نکردید و مردم کوچه و بازار و - به تعبیر خودشان پا برهنگان و فقرا - انقلاب کردند. اتفاقاً روزهای مبادا مثل ۲۲ دی هم باز همان ها پای اسلش ایستادند. امروز دشمنان از هر سوی آمده اند، اما آموزه ای را از امام به یادگار گرفته ایم و آن اینکه وقتی با هم و یک ملت باشیم، قدرت مان بسیار بالا است.

• آیت الله سید حسن خمینی، ۱۶ بهمن ۱۴۰۴

← خاطرات یاران و نزدیکان

دفاع قاطع امام از حضور زنان در انقلاب

به امام در نجف پیام داده بودند ممکن است خانم هایی که در تظاهرات شرکت می کنند، دستگیر و هتک حرمت شوند و از این رو خواسته بودند: «شما بفرمایید که خانم ها در راهپیمایی ها شرکت نکنند.» امام با شنیدن این پیام برآشفته شدند، معتقد بودند مبارزه و حرکت سیاسی و اسلامی بدون حضور خانم ها ناقص است و به ثمر نمی نشیند. هر کس نیز چنین اعتقادی ندارد، اعتقادش فاسد است. پیام دادند: «خانم ها دوش به دوش مردان در تمام مراحل شرکت داشته باشند و هیچ کس حق ندارد که نظر و صحبتی نسبت به مسئله جد کردن خانم ها از حرکت های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی داشته باشد.»

• حجت الاسلام والمسلمین سیدعلی اکبر محتمشی پور کتاب برداشت هایی از سیره امام خمینی، ج ۱، ص ۲۷۲.

← خاطرات یاران و نزدیکان

بسیجی ها را بیشتر از همه دوست داشتند

امام بیشتر از همه به بسیجی ها عشق می ورزیدند و همواره با توجه و عنایتی خاص اخبار مربوط به پیشروی های آنان و دیگر نیروهای اسلام را در جبهه های جنگ پیگیری می کردند. یک گروه از کسانی که در دعا های امام همیشه مورد توجه بودند بسیجی ها بودند. عشق و علاقه و فرامام به رزمندگان اسلام خصوصاً بسیجی ها تا بدان حد بود که در یکی از پیام هایشان فرمودند: «در دنیا افتخارم این است که خود بسیجی ام.» و به مناسبت دیگر فرمودند: «امیدوارم خداوند مراد رکنار شهدای جنگ تحمیلی بپذیرد.»

• حجت الاسلام والمسلمین سیداحمد خمینی، روزنامه اطلاعات، ۱۹/۳/۱۳۶۹

تصاویر مهم تاریخی از امام خمینی (ع) به همراه توضیح

← قاب تاریخ

طلبه های نجف ساعت ها ایشان را امام تنظیم می کردند

افرادی که از نزدیک امام را می شناختند از نظم ایشان خاطراتی را نقل کرده اند. یکی از شاگردان امام می گوید: در صحن امیرالمؤمنین (ع) با طلبه ها نشستیم. دیدیم، اختلاف نظر در مورد ساعت به وجود آمد و حرم حضرت امیر (ع) ساعت دو و سی دقیقه رانشان می داد. ساعت های آقایان با کمی اختلاف، با هم متفاوت بود. در همان لحظه، حضرت امام از در قبله وارد صحن شدند. یکی از استادان نجف که آنجا بود، گفت: «ساعت هایتان را میزان کنید. الآن سه و نیم ساعت از شب می رود و سیزده سال است هر شب امام در همین ساعت، قدم داخل صحن می گذارند. ورود امام، خودش ساعت است.»

نجف اشرف، حرم امیرالمؤمنین (ع)، عکاس: سیدصادق طباطبایی، سال ۵۲ یا ۵۳

← پاسخ به شبهات

بررسی شبهات مطرح در باره امام خمینی و پاسخ به آن ها

آیا ما مورسینا همراهِ امام (ع) در پرو و از انقلاب بود؟

آیا واقعاً یک مأمور زن از سازمان سیا در پرواز باگشت امام خمینی (ع) از پاریس به تهران حضور داشت؟ این ادعا که در فضای مجازی دست به دست می شود، با هدف القای نفوذ بیگانگان در شخصیت بنیان گذار انقلاب اسلامی مطرح گردیده است. اما بررسی دقیق اسناد و تصاویر نشان می دهد که این اتهام نه تنها باور نکردنی نیست، بلکه مبتنی بر تحریف عمده و واقعیت می باشد. ادعای مذکور با انتشار بخش کوتاهی از یک ویدیو، همراه با زیرنویس هایی درباره «مأمور سیا» آغاز شد. اما اصل این ویدیو متعلق به خبرگزاری آسوشیتد پرس است که سال ها پیش (دسامبر ۲۰۰۹) با عنوان «عزیمت آیت الله خمینی به ایران» منتشر شده بود. لذا ادعای «انتشار برای نخستین بار» کاملاً دروغ است. مهم تر اینکه شخصی که در ویدیو دست امام (ع) را گرفته و ایشان را متوقف کرده، در ادامه همان صحنه، از زاویه ای دیگر مشخص می شود که یک خبرنگار مرد است، نه یک مأمور زن. چنین رفتاری از سوی عکاسان و تصویرپردازان برای جلب نگاه سوژه ها کاملاً عادی است. شخصی که با عنوان «دوربان مک گری» و مأمور سیا معرفی می شود، هرگز جزو مسافران پرواز انقلاب نبوده است. حتی مستند «انقلاب ۵۷» شبکه من و تو که از همین تصاویر استفاده کرده، هیچ نامی از او به عنوان همراه امام (ع) در پرواز نمی برد. فراتر از آن، سابقه تاریخی نشان می دهد امام خمینی (ع) شخصیتی نفوذناپذیر بود. غربی ها در کنفرانس گوادلوپ، اعزام نماینده ویژه از سوی رئیس جمهور فرانسه و حتی اعزام ژنرال هایز به تهران، همه را از نمودند، اما نتوانستند ذره ای از مواضع ایشان بکاهند. چگونه ممکن است یک مأمور سیا در یک پرواز چند ساعته بتواند بر سیاست های انقلاب تأثیر بگذارد؟ چنین ادعایی از اساس با منطق و اسناد تاریخی بیگانه است. این شبهه نیز مانند بسیاری دیگر، با تقطیع یک ویدیو و نسبت نادرست ساخته شده و هیچ ارزش واقعیتی ندارد.